

MANIFEST DIA MUNDIAL DEL TEATRE 2011

Un discurs pel Teatre com a servei a la humanitat (Jessica A. Kaahwa, acadèmica de teatre, escriptora, directora i actriu ugandesa)

L'acte d'avui és un reflexe fidel de l'immens potencial que té el teatre per mobilitzar comunitats i trencar barreres.

Heu pensat mai que el teatre podria ser una eina poderosa per a la pau i la reconciliació? Mentre les nacions gasten sumes colossals de diners en missions de pau en àrees del món on hi ha conflictes violents, es para poca atenció al teatre com alternativa que serveixi per a la transformació i resolució de conflictes. ¿Com poden els ciutadans de la Mare Terra aconseguir la pau universal quan els instruments que es fan servir provenen de poders externs i potencialment repressius?

El teatre impregna subtilment l'ànima humana, corsecada per la por i la desconfiança, mitjançant l'alteració de la seva pròpia imatge i obrint tot un món d'alternatives per a l'individu i per a la comunitat. Pot donar sentit a realitats quotidianes i prevenir un futur incert; pot prendre part de la política social dels pobles a través de mitjans simples i directes. Perquè és inclusiu, el teatre pot suposar una experiència capaç de transcendir falses idees preconcebudes.

A més, està provat que el teatre és un mitjà útil per defensar i fer avançar idees que mantenim de forma col·lectiva, idees per les què estem disposats a lluitar quan són transgredides.

Si volem un futur en pau, hem de començar per usar mitjans pacífics que cerquin entendre, respectar i reconèixer les aportacions de cada ésser humà en el camí cap a la pau. El teatre és aquest llenguatge universal amb el què podem transmetre missatges de pau i reconciliació.

Involucrant activament als participants, el teatre pot fer que moltes ànimes esborrin prejudicis i, d'aquesta manera, dona a l'individu l'oportunitat de renèixer per escollir basant-se en coneixements i en realitats redescobertes. Perquè el teatre prosperi, juntament amb altres formes d'art, hem de donar un enèrgic pas endavant per incorporar-lo a la vida quotidiana, afrontant qüestions crítiques de conflicte i de pau.

Cercant la transformació social i la reforma de comunitats, el teatre ja existeix en àrees devastades per la guerra i a pobles que pateixen malalties o pobresa cròniques. Hi ha un número creixent d'històries positives, en les què el teatre ha aconseguit mobilitzar el públic, per despertar consciències i ajudar víctimes traumatitzades per la guerra. Plataformes culturals com l'Institut Internacional del Teatre, que apunta a "consolidar la

pau i l'amistat entre els pobles", ja hi treballen.

Així doncs, coneixent el poder del teatre és una farsa callar en els temps actuals i deixar que aquells que empunyen armes i llancen bombes siguin els guardians de la pau del nostre món. ¿Com poden aquestes eines d'alienació servir també com a instruments de pau i reconciliació?

En aquest Dia Mundial del Teatre us instam a pensar en aquesta perspectiva i a proposar el teatre com una eina universal de diàleg, de transformació social i de reforma. Mentre les Nacions Unides gasten enormes sumes de diners en missions de pau arreu del món, mitjançant l'ús d'armes, el teatre és una alternativa espontània, humana, menys costosa i, sens dubte, més poderosa.

Potser no sigui l'única resposta per aconseguir la pau però, sens dubte, el teatre hauria de ser incorporat com una eina eficaç en missions de pau.

Jessica A. Kaahwa